

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طنز

رحمدل - جرمنی
۱۹ آگست ۲۰۱۵

پیشنهاد "دلسوزانه"

خوانندگان عزیز و محترم، من با دلسوزی همیشگی که دارم یک پیشنهاد ابتکاری در باره یک موضوع مهم حیاتی برون مرزی و درون مرزی جامعه خویش تقدیم می‌کنم؛ امید وارم از طرف همه پذیرفته شود:

اولاً باید در باره ضرورت و انگیزه این پیشنهاد خود سطوری بنویسم و تفصیلاتی ارائه دارم تا زمینه قبولی قسمت بعدی آن فراهم گردد. همه می‌دانیم که در اوضاع کنونی زبان ملی ما در داخل و خارج به حالت بحران و انحطاط قرار دارد؛ خصوصاً در ممالک امریکا و اروپا که نوجوانان و جوانان به مشکل زبان مادری خود را تکلم می‌کنند و در کتابت و تحریر به کلی دسترس ندارند. فرزندان در درون یک فامیل به زبان مادری حرف نمی‌زنند و هم در ساحه ادب در موضوعات گفتاری و نوشتاری حملات فرهنگی اجانب زبان ما را خسته و خدشه دار ساخته است. این عوامل و بسا عوامل دیگر مرا وادار به این پیشنهاد ساخت، که اگر به گوش هوش شنیده شود و مجریان امور صادقانه عمل نمایند، تمام نقائص مرفوع خواهد شد.

پیشنهاد من در باره فقدان و یا کمبود استادان "ادب دری" است. هرگاه در هر مملکتی که آوارگان ملک ما زندگی می‌کنند، به تناسب وسعت آن مملکت و به تناسب جمعیت دری زبانان استادان "ادب دری" داشته باشیم، تمام این نقائص مرفوع می‌گردد. جوانان و نوجوانان ما به فصاحت کامل زبان خود را صحبت می‌نمایند؛ با اقارب خود در وطن مراودات مکتوبی برقرار می‌کنند و زبان ما از هجوم فرهنگی همسایگان مصون می‌ماند. برای این کار من پیشنهاد می‌کنم که استادان "ادب دری" در هر شهر هر مملکت از طرف دری زبانان همان شهر انتخاب گردند، اما این انتخاب باید ساحه و ابعاد وسیع داشته باشد. زیرا هرگاه در هر شهر به تعداد کافی از این استادان وجود نداشته باشد، باز هم مطلوب نهائی به دست نمی‌آید. به نظر من مثلاً در جرمنی به این تعداد انتخاب گردد:

مونشن سه استاد ادب دری // بن هم سه // همبورگ چار // هنوور دو // فرانکفورت پنج و به همین تناسب در تمام شهرها استادان انتخاب گردند، فرق نمی‌کند که این استادان زن باشند و یا مرد.

طریق انتخاب:

اولاً جست و جو شود که یک نفر از افراد سابقه دار که در کدام پوهنتون و یا پوهنخی ادبیات مدتی استادی کرده باشد و کدام رتبه علمی داشته باشد، ولو فاقد اعمال مثبت باشد، اما شدیداً تشنه نام و نشان گذشته خود باشد، پیدا شود. هرگاه در شهری چنین شخصی پیدا نشد، شده می‌تواند که از یک ملا امام و یا ریش سفید قوم به جای او استفاده گردد، مشروط بر این که او هم با تمام معنی خودخواه و خودستا * باشد. اما در دور و پیش این شخص که در مرکز قرار دارد چند نفر شاهد و بلی گوی نیز به کار است. چون واضح و میرهن است که این بلی گویان به

آسانی به زیر بار نمی روند، بناءً شخصی که در مرکز ثقل قرار دارد، باید بلی گویان را با خواهش، کرنش، تمنا و تقاضاء توسط ایمیل، مکتوب و تیلیفون وا دارد که آنها خواهی خواهی و دل و نادل مثلی که جامی از جلاب و یا مُسهل را نوشیده باشند، طور سطحی یک بلی بگویند و خود را از تمام این تقاضاء ها نجات دهند.

تصاویر استادان انتخاب شده و شخص انتخاب کننده ضرور است، اما از بلی گویان عکس و یا تصویر مهم نیست. آن گاه است، که این عمل رشد می یابد و در امریکا، فرانسه، انگلستان، استرالیا و ... و حتی خود افغانستان عمومیت پیدا می کند و زبان و ادب دری ما از تمام بلیات زمینی و آسمانی در امان می ماند. والسلام

یادداشت:

* - اگر باز هم انسانی نیافتید که فرط خود خواهی و خود مرکز بینی، حاضر باشد تا بر شرافتش نیز پای گذارد، می توانید آدرس "هاشمیان" را از "افغان جرمن -آنلاین" بخواهید.

رحمنل